

”برھمڻ جيون - باپ سين سرو سنڀنڌ اڻپو ڪرني ڪي جيون“

آڄ باپ دادا اڻپي اڻيڪ وار ملن مناني والي، اڻيڪ ڪلپون سين ملني والي بچون سين ڦر ملن مناني آئي هئ. يهه اڻوڪڪ، اويڪتي ملن پوشيه سورڻ ڀڳ ۾ پي نهين هو سڪتا. صرف اس سميه اس وشيش ڀڳ ڪو وردان هئ، باپ اوڙ بچون ڪي ملني ڪا. اس ليئي اس ڀڳ ڪا نام هين هئ سنگم ڀڳ اڙقات ملن مناني ڪا ڀڳ. اڻسي ڀڳ ۾ اڻسا سریشٽ ملن مناني ڪي وشيش ڀارتڌاري آپ آتمائين هو. باپ دادا پي اڻسي ڪوئون ۾ ڪوئي سریشٽ ڀاڳيوان آتمائون ڪو ڊيڪ هرشت هوتي هئ اوڙ سمرتي ڊلائي هئ. آڊي سين اڻت تڪ ڪتني سمرتيان ڊلائي هئ؟ ياد ڪرو تو لنبي لسٽ نڪل آڻينگي. اڻني سمرتيان ڊلائي هئ جو آپ سڀي سمرتي سورپ بن گئي هو. ڀڳتي ۾ آپ سمرتي سورپ آتمائون ڪي يادگار روپ ۾، ڀڳت پي هر سميه سمرڻ ڪرتي رهتي هئ. آپ سمرتي سورپ آتمائون ڪي هر ڪرم ڪي وشيشٽا ڪا سمرڻ ڪرتي رهتي هئ. ڀڳتي ڪي وشيشٽا هين سمرڻ اڙقات ڪيرتن ڪرنا هئ. سمرڻ ڪرتي ڪرتي مستي ۾ ڪتنا مڱن هو جاتي هئ. اڻپڪال ڪي ليئي انهن ڪو پي، اوڙ ڪوئي سڌ ٻڌ نهين رهتي. سمرڻ ڪرتي ڪرتي اُس ڪو جاتي هئ اڙقات لوئين هو جاتي هئ. يهه اڻپڪال ڪا اڻپو اڻ آتمائون ڪي ليئي ڪتنا پيارا اوڙ نيوارا هئا هئ! يهه ڪيون هوتا؟ ڪيونڪ جن آتمائون ڪا سمرڻ ڪرتي هئ، يهه آتمائين سيم پي باپ ڪي سنيهه ۾ سڌا لوئين رهي هئ، باپ ڪي سرو پراپتيون ۾ سڌا ڪوئي هوئي رهي هئ. اس ليئي، اڻسي آتمائون ڪا سمرڻ ڪرني سين پي اڻ ڀڳتون ڪو اڻپڪال ڪي ليئي آپ ورداني آتمائون دواران اڻچلي روپ ۾ اڻپوتي پراپت هو جاتي هئ. تو سوچو، جب سمرڻ ڪرني والي ڀڳت آتمائون ڪو پي اڻنا اڻوڪڪ اڻپو هئا هئ تو آپ سمرتي سورپ، ورداتا، وڌاتا آتمائون ڪو ڪتنا پريڪٽيڪل جيون ۾ اڻپو پراپت هئا هئ! اسي اڻپوتيون ۾ سڌا آڱي ٻڌتي چلو.

هر قدم ۾ ڀن ڀن سمرتي سورپ ڪا اڻپو ڪرتي چلو. جئسا سميه، جئسا ڪرم وڻسي سورپ ڪي سمرتي اُمرج (پرتڪيه) روپ ۾ اڻپو ڪرو. جئسي، اُمرت ويلي دن ڪا آرڻپ هوتي باپ سين ملن مناتي، ماسٽر ورداتا بن ورداتا سين وردان ليني والي سریشٽ آتما هون، ڊئريڪٽ ڀاڳيه وڌاتا دواران ڀاڳيه پراپت ڪرني والي پدمپدم ڀاڳيوان آتما هون، اس سریشٽ سورپ ڪو سمرتي ۾ لاڻو. ورداني سميه هئ، ورداتا وڌاتا سات ۾ هئ. ماسٽر ورداني بن سيم پي سمپن بن رهي هو اوڙ اڻيه آتمائون ڪو پي وردان ڊلائي والي ورداني آتما هو، اس سمرتي سورپ ڪو اُمرج ڪرو. اڻسي نهين ڪ يهه تو هون هين. ليڪن ڀن ڀن سمرتي سورپ ڪو سميه پرمات اڻپو ڪرو تو بهت وچتر خوشي، وچتر پراپتيون ڪا پنڊار بن جائينگي. اوڙ سڌيو دل سين پراپتي ڪي گيت سته هين اڻند شبد ڪي روپ ۾ نڪلنا رهينگا، ”پانا ٿا سو پا ليئا...“ اسي پرڪار ڀن ڀن سميه اوڙ ڪرم پرمات سمرتي سورپ ڪا اڻپو ڪرتي جائو. مرلي سُنٽي هو تو يهه سمرتي رهي ڪ گادلي اسٽوڊنٽ لائيف اڙقات ڀڳوان ڪا وديارٿي هون، سيم ڀڳوان ميري ليئي پرمڌام سين پڙهائي ليئي آئي هئ. يهه وشيش پراپتي هئ جو سيم ڀڳوان آتما هئ. اسي سمرتي سورپ سين جب مرلي سُنٽي هئ تو ڪتنا نشا هوتا! اگر ساڌارڻ ريت سين نيم پرمات سُناني والا سنا رها هئ اوڙ سُنني والا سُن رها هئ تو اڻنا نشا اڻپو نهين هونگا. ليڪن ڀڳوان ڪي هر وديارٿي هئ، اس سمرتي ڪو سورپ ۾ لاڪر ڦر سُنو،

تب آلوڪڪ نشي ڪا آنيو هونگا. سمجها؟

پن پن سميه ڪي پن پن سمرتي سوروپ ڪي آنيو ۾ ڪتنا نشا هونگا! آئسي ساري دن ڪي هر ڪرم ۾ باپ ڪي ساٿ سمرتي سوروپ بنتي چلو، ڪي پڳوان ڪا سکا وا ساٿي روپ ڪا، ڪي جيون ساٿي روپ ڪا، ڪي پڳوان ميرا مربي بچا هئا اُڙتات پهلا پهلا حقدار، پهلا وارث هئا. ڪوئي آئسا بهت سندر اوڙ بهت لائق بچا باپ ڪا هوتا هئا تو مابا ڪو ڪتنا نشا رهتا هئا ڪ ميرا بچا ڪل ڪا دپڪ هئا وا ڪل ڪا نام بالا ڪرني والا هئا! جسڪا پڳوان بچا بن جائي، اُسڪا نام ڪتنا بالا هونگا! اُسڪي ڪتني ڪل ڪا ڪلياڻ هونگا! تو جب ڪي دنيا ڪي واتاورڻ سين يا پن پن سمبائون سين ٿورا پي آني ڪو اڪيلا وا اداس آنيو ڪرو تو آئسي سندر بچي روپ سين ڪيلو، سکا روپ ۾ ڪيلو. ڪي ٿڪ جاتي هو تو ما ڪي روپ ۾ گودي ۾ سو جائو، سماءِ جائو. ڪي دلشڪست هو جاتي هو تو سرو شڪتيوان سوروپ سين ماستر سرو شڪتيوان ڪي سمرتي سوروپ ڪا آنيو ڪرو، تو دلشڪست سين دل خوش هو جائينگي. پن پن سميه پر پن پن سنهنڌ سين، پن پن آني سوروپ ڪي سمرتي ڪو اُمرج روپ ۾ آنيو ڪرو تو باپ ڪا سدا ساٿ سته هين آنيو ڪرينگي اوڙ يه سنهر ڀڳ ڪي برهمڻ جيون سدا هين اُمليه آنيو هوتي رهينگي.

اوڙ بات ڪ اُتني سرو سنهنڌ نياني ۾ اُتني بزي رهينگي جو مايا ڪو آني ڪي پي فرصت نهين ملينگي. جئسي لوڪڪ بزي پرورتي والي سديو يهي ڪهتي هئا ڪ پرورتي ڪو سنپالني ۾ اُتني بزي رهي هئا جو اوڙ ڪوئي بات ياد هين نهين رهي هئا ڪيونڪ بهت بزي پرورتي هئا. تو آپ برهمڻ آتمائون ڪي پريو سين پريت نياني ڪي پريو پرورتي ڪتني بزي هئا! آپڪي پريو پريت ڪي پرورتي سوتي هوئي پي چلتي هئا! اگر يوگ نندرا ۾ هو تو آپڪي نندرا نهين ليڪن يوگ نندرا هئا. نيند ۾ پي پريو ملن مناءِ سڪتي هو. يوگ ڪا اُرت هين هئا ملن. يوگ نندرا اُڙتات اُشيري پن ڪي استتي ڪي آنيوتي. تو يه پي پريو پريت هئا نان. تو آپ جئسي بزي تي بزي پرورتي ڪسڪي پي نهين هئا! ايڪ سيڪنڊ پي آپڪو فرصت نهين هئا. ڪيونڪ پڙتي ۾ پڳت ڪي روپ ۾ پي گيت گاتي رهي ٿي ڪ بهت دنون ڪي باد پريو آپ ملي هو، تو گن گن ڪي حساب پورا لينگي. تو ايڪ ايڪ سيڪنڊ ڪا حساب ليني والي هو. ساري ڪلپ ڪي ملن ڪا حساب اس چوڻي سي ايڪ جنر ۾ پورا ڪرتي هو. پانچ هزار ورش ڪي حساب سين يه چوڻا سا جنر ڪچ دنون ڪي حساب ۾ هوئا نان. تو ٿوري سي دنون ۾ اُتنا لنبي سميه ڪا حساب پورا ڪرنا هئا، اس ليئي ڪهتي هئا سواسون سواس سمرو. پڳت سمرڻ ڪرتي هئا، آپ سمرتي سوروپ بنتي هو. تو آپڪو سيڪنڊ پي فرصت هئا؟ ڪتني بزي پرورتي هئا! اسي پرورتي ڪي آگي وه چوڻي سي پرورتي آڪرشت نهين ڪرينگي اوڙ سهج، سته هين ديهه سهت ديهه ڪي سنهنڌ اوڙ ديهه ڪي پدارت وا پراپتيون سين نشوموها، سمرتي سوروپ هو جائينگي. يهي لاسٽ پيپر مالها ڪي نمبروار مٿڪي بنائينگا.

جب امبرت ويلي سين يوگ نندرا ٿڪ، پن پن سمرتي سوروپ ڪي آنيوي هو جائينگي تو بهت ڪال ڪي سمرتي سوروپ ڪا آنيو، اُنت ۾ سمرتي سوروپ ڪي ڪوئشچن ۾ پاس وٽ آڻر بنا دينگا. بهت رمٽيڪ جيون ڪا آنيو ڪرينگي. ڪيونڪ جيون ۾ هرايڪ منش آتما ڪي پسندي ”ورائتي هو“، يهي چاهتي هئا. تو يه ساري دن ۾ پن پن سنهنڌ، پن پن سوروپ ڪي ورائتي

اُنيوُ ڪرو. جئسي دنيا ۾ ڀي ڪهتي هئ ٿا، باپ تو چاهيئي هين ليڪن باپ ڪي ساڻ اُگر جيون ساڻي ڪا اُنيوُ نه هو تو ڀي جيون اُڏوري سمجهتي هئ، بچا نه هو تو ڀي اُڏوري جيون سمجهتي هئ. هر سنڀنڌ ڪو هين سڀين جيون سمجهتي هئ. تو يهه برهمڻ جيون ڀڳوان سين سرو سنڀنڌ اُنيوُ ڪرني والي سڀين جيون هئ! ايڪ ڀي سنڀنڌ ڪي ڪمي نهين ڪرنا. ايڪ سنڀنڌ ڀي ڀڳوان سين ڪم هونگا، تو ڪوئي نه ڪوئي آتما اس سنڀنڌ سين اپني طرف ڪينچ لينگي. جئسي ڪئين بچي ڪڍي ڪڍي ڪهتي هئ باپ ڪي روپ ۾ تو هئ هين ليڪن سکا و سڪي اُٿو متر ڪا تو چوٽا سا روپ هئ ٿا، اسڪي ليئي تو آتمائين چاهيئي ڪيونڪ باپ تو بڙا هئ ٿا. ليڪن پرماتما ڪي سنڀنڌ ڪي بيچ ڪوئي ڀي چوٽا يا هلڪا آتما ڪا سنڀنڌ مڪس هو جاتا هئ تو ”سرو“ شبد سماپت هو جاتا هئ اؤر يتاشڪتي ڪي لائين ۾ آجاتي هئ. برهمڻون ڪي پاشا ۾ هر بات ۾ ”سرو“ شبد آتا هئ. جهان ”سرو“ هئ، وهان هين سمپنتا هئ. اُگر دو ڪلا ڀي ڪم هو گئي تو دوسري مالها ڪي مڻڪي بن جاتي. اس ليئي، سرو سنڀنڌون ڪي سرو سمرتي سوروپ بنو. سمجها؟ جب ڀڳوان خد سرو سنڀنڌ ڪا اُنيوُ ڪراني ڪي آفر ڪر رها هئ تو آفرين لينا چاهيئي ٿا. اُٿسي گولڊن آفر سوا ڀڳوان ڪي اؤر اس سميه ڪي، نه ڪڍي اؤر نه ڪوئي ڪر سکتا. ڪوئي باپ ڀي بني اؤر بچا ڀي بني، يهه هو سکتا هئ؟ يهه ايڪ ڪي هين مهما هئ، ايڪ ڪي هين مهانئا هئ. اس ليئي سرو سنڀنڌ سين سمرتي سوروپ بننا هئ. اسر مزا هئ ٿا؟ برهمڻ جيون ڪس ليئي هئ؟ مزي ۾ وا موچ ۾ رهي ڪي ليئي. تو يهه الوڪڪ موچ مٽو. مزي ڪي جيون اُنيوُ ڪرو. اچا.

آج دهلي دربار والي هئ. راجيه دربار والي هو يا دربار ۾ صرف ديڪني والي هو؟ دربار ۾ راجيه ڪرني والي اؤر ديڪني والي، دونو هين بئنٽي هئ. آپ سپ ڪوئن هو؟ دهلي ڪي دو وشيشٽائين هئ. ايڪ دهلي دلارام ڪي دل هئ، دوسرا - گدي ڪا آستان هئ. دل هئ تو دل ۾ ڪوئن رهينگا؟ دلارام. تو دهلي نواسي ارقاٽ دل ۾ سدا دلارام ڪو رڪني والي. اُٿسي اُنيوي آتمائين اؤر اُڀي سين سوراجيه اڌڪاري سو پوشيه ۾ وشو راجيه اڌڪاري. دل ۾ جب دلارام هئ تو راجيه اڌڪاري اُڀي هئ اؤر سدا رهينگي. تو سدا اپني جيون ۾ ديڪو ڪ يهه دونو وشيشٽائين هئ؟ دل ۾ دلارام اؤر ڦر اڌڪاري ڀي. اُٿسي گولڊن چانس، گولڊن سين ڀي ڊائمنڊ چانس ليني والي ڪتني ڀاڳوان هو! اچا. اُڀي تو بيحد شيوا ڪا بهت اچا ساڌن ملا هئ، چاهي ديش ۾، چاهي وديش ۾. جئسي نام هئ، وئسي هين سندر ڪاريه هئ! نام سُن ڪر ڪي سڀي ڪو اُمنگ آ رها هئ، ”سرو ڪي سنيه، سهيوگ سين سڪميه سنسار“! يهه تو لنبا ڪاريه هئ، ايڪ ورش سين ڀي اڌڪ هئ. تو جئسي ڪاريه ڪا نام سُنٽي هين سڀي ڪو اُمنگ آتا هئ، اُٿسي هين ڪاريه ڀي اُمنگ سين ڪرينگي. جئسي سندر نام سُن ڪر خوش هورهي هئ، وئسي ڪاريه هوتي سدا خوش هو جائينگي. يهه ڀي سُنيا ٿا پرتڪيتا ڪا پرڌا هلني ڪا اُٿو پرڌا ڪلني ڪا آڌار بنا هئ اؤر بنتا رهينگا. سرو ڪي سهيوگي، جئسي ڪاريه ڪا نام هئ، وئسي هين سوروپ بن سهج ڪاريه ڪرتي رهينگي تو محنت نمت ماتر اؤر سڦلٽا پدماڻڱا اُنيوُ ڪرتي رهينگي. اُٿسي اُنيوُ ڪرينگي جئسي ڪ ڪراونهار نمت بناء ڪرا رها هئ. مٿن ڪر رها هون، نهين. اس سين سهيوگي نهين بنينگي. ڪراونهار ڪرا رها هئ. چلاني والا ڪاريه ڪو چلا رها هئ. جئسي آپ سڀي ڪو جڳدمبا ڪا سلوگن ياد هئ، حڪمي حڪم چلا رها هئ. يهي سلوگن سدا سمرتي سوروپ ۾ لاتي سڦلٽا ڪو پراپت هوتي رهينگي. باقي چارون اور اُمنگ

اُتساه اُچا هئ. جهان اُمنگ اُتساه هئ وهان سڦلتا سِير سمپ آڪر گلي كي مالها بن جاتي هئ. يه وشال ڪاريه اُنِيڪ آتمائون ڪو سهيوگي بنا سَمپ لائينگا ڪيونڪ پرتڪيتا ڪا پردا ڪلني ڪي باد اِس وشال اِستيچ پر هر ورگ والا پارت ڌاري اِستيچ پر پرتڪيه هونا چاهيئي. هر ورگ ڪا اُرت هيئن هئ، وشو ڪي سرو آتمائون ڪي ورائتي وِركيه ڪا سنگن روپ. ڪوئي پي ورگ ره نه جاتي. جو اُلها دي ڪ همين تو سنديش نهين ملا. اِس ليئي نيئا سين ليڪر جُئي جهوپڙي تڪ ورگ هئ. پڙهي هوئي سڀ سبن ٿاپ سائنسدان اوڙ ڦر جو اُن پڙه هئ، اُنهن ڪو پي يه گيان ڪي ناليچ دينا، يه پي شيوا هئ. تو سڀي ورگ اُرتات وشو ڪي هر آتما ڪو سنديش پهونچانا هئ. ڪتنا بڙا ڪاريه هئ! يه ڪوئي ڪه نهين سڪتا ڪ همڪو تو شيوا ڪا چانس نهين ملتا. چاهي ڪوئي بيمار هئ، تو بيمار ڪي شيوا ڪرو، اُن پڙه، اُن پڙهون ڪي شيوا ڪرو. جو پي ڪر سڪتي، وه چانس هئ. اُچا، بول نهين سڪتي تو منسا وايومنڊل سين سڪ ڪي ورتي، سڪميه اِستي پي سين سڪميه سنسار بناو. ڪوئي پي بهانا نهين دي سڪتا ڪ مئن نهين ڪر سڪتا، سميه نهين هئ. اُنئي بئنئي 10-10 منٽ شيوا ڪرو. اُنگلي تو دينگي نان؟ ڪهان نهين جا سڪتي هو، طبعث نيك نهين هئ تو گهر بئنئي ڪرو ليڪن سهيوگي بنا ضرور هئ، تب سرو ڪا سهيوگ ملينگا. اُچا.

اُمنگ اُتساه ديك باپ دادا پي خوش هوتي هئ. سڀي ڪي من ۾ لڳن هئ ڪ اَب پرتڪيتا ڪا پردا ڪول ڪي ڊڪائين. آرڻپ تو هوئا هئ نان. تو ڦر سهج هوتا جائينگا. وديش والي بچون ڪي پلتنس پي باپ دادا تڪ پهونچتي رهتي هئ. سِير پي اُمنگ ۾ هئ اوڙ سرو ڪا سهيوگ پي اُمنگ اُتساه سين ملتا رهتا هئ. اُمنگ ڪو اُمنگ، اُتساه ڪو اُتساه ملتا هئ. يه پي ملن هورا هئ. تو خوب ڏور ڌام سين اِس ڪاريه ڪو آگي ٻڌاو. جو پي اُمنگ اُتساه سين بنيا هئ اوڙ پي باپ ڪي، سرو برهمڻون ڪي سهيوگ سين، شپ ڪامنائون، شپ پاوانائون سين اوڙ پي آگي ٻڌتا رهينگا. اُچا.

چارون اور ڪي سدا ياد اوڙ شيوا ڪي اُمنگ اُتساه والي سريشت بچون ڪو، سدا هر ڪرم ۾ سمرتي سوروپ ڪي اُنيوتي ڪرني والي اُنيوي آتمائون ڪو، سدا هر ڪرم ۾ باپ ڪي سرو سنبنڌ ڪا اُنيو ڪرني والي سريشت آتمائون ڪو، سدا برهمڻ جيون ڪي مزي ڪي جيون ٻتاني والي مهان آتمائون ڪو باپ دادا ڪا اُتي سنيه سمپن يادپيار سويڪار هو.

وردان - سنگر يگ پر ايڪ ڪا سوگڻا پرتڪيه ڦل پراپت ڪرني والي پدماپدر پاڳيشالي پو
سنگر يگ هيئن ايڪ ڪا سوگڻا پرتڪيه ڦل ديني والا هئ، صرف ايڪ وار سنڪلپ ڪيئا ڪ مئن باپ ڪا هون، مئن ماسٽر سروشڪتيوان هون تو مايا جيت بنني ڪا، وجئي بنني ڪي نشي ڪا اُنيو هوتا هئ. سريشت سنڪلپ ڪرنا، يهي هئ ٻيچ اوڙ اُسڪا سڀ سين بڙا ڦل هئ جو سِير پرماتما باپ پي ساڪار منش روپ ۾ ملني آتا، اِس ڦل ۾ سڀ ڦل آ جاتي هئ.

**سلوگن - سچي برهمڻ وه هئ جنڪي صُورت اوڙ سِرت سين پيُورئي ڪي
پرسنلتي وا رايِلتي ڪا اُنيو هو.**